

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Greg Trooper, feat. Chip Dolan

Saturday 25 Apr 2015

Greg staat garant voor een avond mooie muziek, goede verhalen en een dosis energie. Als extra kersen op de taart, komt de magische toetsenist en goede bekende Chip Dolan hem vergezellen en daarnaast een nieuw live album onder de arm: "Live at the Rock Room", met Chip natuurlijk als bandlid. Kortom wilt u dit album ook echt live beleven dan bent u aan het goede adres.

Jersey boys on tour

Greg staat altijd garant voor een gevarieerde avond. De bekende lach en traan zijn bij hem nooit ver weg. Zijn levensbeschouwingen die onderdeel zijn van de introducties op de songs zijn op zijn minst ironisch, soms wat cynisch. Heel erg passend bij de Joodse NY manier van om gaan met het leven. Zoals we die ook kennen uit met name de Randstad. Niet voor niets zou je denken slaat de muziek en performance van Greg zou aan in Nederland. Maar om nu Greg weg te zetten als iemand die met humor alles weg lacht, doet hem vreselijk tekort. Juist uit zijn teksten blijkt dat zijn scherpe observatievermogen ook leidt tot pareltjes over de meer serieuze en soms rond uit treurige zaken des levens. Alles toch vaak met een twist en hij laat zichzelf in die kritiek niet buiten beschouwing. Zelfreflexie als voorwaarde voor echte poëzie. Het gewone leven van een kantoorclerk die van vissen houdt en de treurigheid van zijn bestaan, maar misschien ook wel de schoonheid van de eenvoud in;

“They Call Me Hank”, een onbeantwoorde liefde in: “A Good Luck Heart”, waar het verhaal wordt verteld vanuit het perspectief van de man die tegen zijn weg gegeven hart praat. Maar ook de meer grote onderwerpen als de overstroming rond 1900 in de buurt van Galveston met tot nu toe nog de meeste slachtoffers van een ramp in de USA, in de song: “Higher Ground”. Om vervolgens zichzelf weer even te kijk te zetten als hij de enige nieuwe song op zijn laatste live album, getiteld “Broken Man”, aankondigt met: “En de andere nieuwe songs die ik geschreven heb zijn getiteld: “Loser” en “I’m a failure”. Greg en Chip de laatste vechtend tegen een jetlag speelden vandaag voor het eerst samen na een lange tijd. Chip had mee gedaan op het live album van Greg. Dat er tijd tussen zat, was niet te merken, behalve in positieve zin dat de spontaniteit en overleg op het podium over de setlist en voor de break constateren dat ze er in verband met de tijd nog wel een song of twee aan kunnen plakken. Geen enkel probleem met zo’n groot oeuvre tot je beschikking. Meester toetsenist Chip, die we al vele keren eerder hebben zien gloriëren op ons podium draait er ogenschijnlijk zijn hand niet voor om.

In de tweede set werden we getrakteerd op: “All The Way To Amsterdam” van zijn vorige reguliere album. Een song die met zijn vele lagen laat zien wat een begaafd schrijver Greg is. Een zin van een bezoeker aan een concert als inspiratie om met enkele woorden op zeer accurate wijze de gruwelen en eenzaamheid van een slachtoffer van huiselijk geweld te beschrijven is schrijverschap van de hoogste orde. Een hilarisch intro over verliefdheid op een onbereikbare dame die deel uitmaakt van het lokale politie bag piper korps. Waar bij Greg inmiddels was geïnformeerd dat het woord “piper” in het Nederland nog een andere associatie oproep. Maar ook hier een prachtige cultuurschets van een subcultuur namelijk de Schotse gemeenschap in NYC te positioneren, alleen door aan de titel het woordje Queens toe te voegen. De observeerder die ons letterlijk mee neemt op een tochtje over een stalen brug in zijn home-town, een simpele ervaring die naast de ervaring op zich ook als metafoor wordt ingezet. Greg geeft een mooi kijkje in zijn achtergrond en daarmee zijn liefde voor Ierland in de introductie van de song met dezelfde naam. Geboren uit een katholieke moeder en een joodse vader. Dit betekent in schuld geboren en dat is een voldongen feit, maar je vervolgens vanuit de andere kant je altijd schuldig voelen over alles. Kortom een ondraaglijke last. Hij verteld dat zijn joodse grootvader graag postbesteller wilde worden en dat beroep was eigenlijk alleen weggelegd voor mensen van Ierse afkomst, dus heeft hij zich zijn hele leven als Ier voor gedaan, inclusief accent. Tot dat een collega eens ging controleren of hij de katholieke kerk in zijn wijk wel bezocht. Toen de betreffende pastoor hier naar werd gevraagd, beantwoordde hij bevestigend omdat hij de grootvader van Greg goed kende als betrouwbare postbezorger. Dit verhaal sluit Greg dan meesterlijk af met: “That’s the way religion should be”. Een vraag om verzoekjes van Greg is niet aan dovemans oren gericht. De verzoeken gaan ver terug in de tijd, sommige weet hij zich echt niet meer te herinneren. De zaal is gevuld met hard core fans die veel van de man kennen. Fans niet alleen uit Nederland, maar ook uit Denemarken en de UK. Het werd weer een lange en inspirerende avond met nog meer voorbeelden van mooie muziek in combinatie met teksten die ergens over gaan. Na het slotakkoord en vervolgens staande ovatie besloten Greg en Chip maar op het podium te blijven om de fans ruimschoots te belonen met een uitgebreide toegift.

Twee mannen die allebei uit New Jersey afkomstig zijn, de één is na rondtrekken via o.a. Nashville weer terug gekeerd in zijn buurt. De ander woont al jaren in Austin Texas en heeft daar zijn leven opgebouwd. Ze vinden elkaar in de muziek en je hoort de opgedane invloeden zich met elkaar vermengen. Ierse invloeden, maar zeker in de "border" interpretaties van Greg zijn songs door een zeer geïnspireerde Chip. Greg kan het heel goed alleen, maar wat een feest was de verrijking door de bijdrage van Chip aan de songs. En nu ze toch samen op reis zijn kunnen ze weer eens lekker discussiëren over wie het nu beter doet de NY-Mets, of de NY-Yankees. Welterusten Jersey Boys morgen is er weer een gig!

1.This I'd Do

2.Don't Let It Go To Waste

3.Bluebell

4.Good Luck Heart

5.They Call Me Hank

6.One Honest Man

7.Amelia

8.No Higher Ground

9.Broken Man

10.When I Think Of You My Friends

11.Trampoline

1.The Land Of No Forgiveness

2..All The Way To Amsterdam

3..Everything's A Miracle

4..Mary Of The Scotts In Queens

5.Steel Deck Bridge

6.Ireland

7.Every Single Day

8.Everywhere

9.Might Be A Train

10.Hannah's Dreams

11.Two Drops Of Rain

12.Time For Love

13.When My Tears Break Through

14.Halfway

15.We've Still Got Time

All tracks by Greg Trooper
Greg Trooper|vocals, acoustic guitar, harmonica
Chip Dolan| keyboards, accordion, vocals

www.gregtrooper.com